

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 20 grudnia 2005 r.

Nr 249

TREŚĆ:
Poz.:

USTAWY:

- 2103** — z dnia 21 stycznia 2005 r. o zmianie ustawy o nawozach i nawożeniu 16257
2104 — z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych 16262

2103

USTAWA

z dnia 21 stycznia 2005 r.

o zmianie ustawy o nawozach i nawożeniu

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 89, poz. 991, z 2004 r. Nr 91, poz. 876 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1399) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się odnośnik nr 1 do ustawy;

2) w art. 2:

a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) wprowadzenie do obrotu — oferowanie w celu zbycia, sprzedaż oraz inną odpłatną albo nieodpłatną formę zbycia nawozu przez:

- a) producenta — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- b) importera — w przypadku nawozu przywiezionego z terytorium państw trzecich,
- c) producenta lub inną osobę wprowadzającą nawóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,”

b) dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) przepisy Unii Europejskiej w sprawie nawozów — przepisy rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2003/2003 z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów (Dz. Urz. UE L 304 z 21.11.2003).”;

3) w art. 3:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nawozy organiczne, organiczno-mineralne oraz mineralne nieoznaczone znakiem „NAWÓZ WE” mogą być wprowadzone do obrotu na podstawie pozwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Procedurą celną, w wyniku której następuje dopuszczenie do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego, mogą być objęte nawozy przywożone z państw trzecich:

- 1) które można wprowadzać do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) których okres przydatności do stosowania, licząc od dnia objęcia dopuszczenia,

- niem do obrotu, wynosi co najmniej 6 miesięcy,
- 3) zaopatrzone w informacje, o których mowa w art. 8 ust. 2—6.”,
- c) w ust. 6 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) nie dotyczą nawozów nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,
- d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
- „6a. W przypadku, o którym mowa w ust. 6 pkt 3, importer przedstawia organowi celnemu pisemne oświadczenie, że nawóz zgłaszany do procedury celnej, w wyniku której następuje dopuszczenie do obrotu, nie jest przeznaczony do wprowadzenia do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 4) w art. 4:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Wniosek do ministra właściwego do spraw rolnictwa o wydanie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu, o którym mowa w art. 3 ust. 2, składa:
- 1) producent — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) importer — w przypadku nawozu przywiezionego z terytorium państw trzecich,
 - 3) producent lub inna osoba wprowadzająca nawóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Wnioskodawca, który ma siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zamiast dokumentów, o których mowa w ust. 2 pkt 4, dołącza do wniosku dokumenty, przetłumaczone na język polski, potwierdzające prowadzenie przez niego działalności gospodarczej.”,
- c) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Pozwolenie na wprowadzenie nawozu do obrotu wydaje się po uzyskaniu:”,
- d) ust. 4—6 otrzymują brzmienie:
- „4. Szczegółową dokumentację dotyczącą nawozu, o którym mowa w art. 3 ust. 2, jest obowiązany dostarczyć upoważnionej jednostce organizacyjnej przeprowadzającej badania i wydającej opinie:
- 1) producent — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) importer — w przypadku nawozu przywiezionego z terytorium państw trzecich,
 - 3) producent lub inna osoba wprowadzająca nawóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
5. Koszty badań i koszty związane z wydaniem opinii, o których mowa w ust. 3, ponosi:
- 1) producent — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) importer — w przypadku nawozu przywiezionego z terytorium państw trzecich,
 - 3) producent lub inna osoba wprowadzająca nawóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
6. Minister właściwy do spraw rolnictwa odmawia wydania pozwolenia na wprowadzenie nawozu do obrotu, jeżeli nie spełnia on wymagań, o których mowa w ust. 3.”;
- 5) art. 4a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 4a. 1. Do obrotu można wprowadzać także nawozy dopuszczone do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej albo w Turcji, które zostały wyprodukowane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej albo w Turcji lub w państwie będącym członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) oraz stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w stosunku do których zostało wydane pozwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa na ich wprowadzenie do obrotu.
2. Wniosek do ministra właściwego do spraw rolnictwa o wydanie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu, o którym mowa w ust. 1, składa:
- 1) importer — w przypadku nawozu przywiezionego z terytorium państwa, o którym mowa w ust. 1, z wyłączeniem państw członkowskich Unii Europejskiej,
 - 2) producent lub inna osoba wprowadzająca nawóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
3. Do wniosku dołącza się przetłumaczone na język polski:
- 1) przepisy prawa państwa, o którym mowa w ust. 1, na podstawie któ-

- rych nawóz został dopuszczony do obrotu,
- 2) dokumenty potwierdzające wyprodukowanie i wprowadzenie do obrotu nawozu w jednym z państw, o których mowa w ust. 1,
 - 3) instrukcję stosowania i przechowywania nawozu.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa odmawia wydania pozwolenia na wprowadzenie nawozu do obrotu, w przypadku gdy:
- 1) nie zostały spełnione warunki, o których mowa w ust. 1, lub
 - 2) właściwości nawozu lub przepisy prawa państwa, o którym mowa w ust. 1, na podstawie których nawóz został dopuszczony do obrotu, nie zapewniają ochrony zdrowia oraz życia ludzi i zwierząt, środowiska, interesu konsumentów w stopniu odpowiadającym przepisom niniejszej ustawy.
5. Do nawozów, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 3 ust. 2—4 i art. 4.”;
- 6) w art. 5:
- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W pozwoleniu na wprowadzenie nawozu do obrotu określa się:”,
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) nazwę nawozu, imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres:
 - a) producenta — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) importera — w przypadku nawozu przywiezionego z terytorium państw trzecich,
 - c) producenta lub innej osoby wprowadzającej nawóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,”;
- 7) art. 6 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 6. 1. Pozwolenie na wprowadzenie nawozu do obrotu wydaje się na czas nieokreślony.
2. Pozwolenie na wprowadzenie nawozu do obrotu podlega cofnięciu w razie nieprzestrzegania wymagań jakościowych określonych w pozwoleniu lub ujawnienia szkodliwego oddziaływania nawozu
- na zdrowie ludzi, zwierząt lub na środowisko.
3. W razie cofnięcia pozwolenia na wprowadzenie nawozu do obrotu:
- 1) producent — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) importer — w przypadku nawozu przywiezionego z terytorium państw trzecich,
 - 3) producent lub inna osoba wprowadzająca nawóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej
- jest obowiązany wycofać nawóz z obrotu w terminie 3 miesięcy od dnia, w którym decyzja o cofnięciu pozwolenia stała się ostateczna.”;
- 8) art. 7 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 7. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi wykaz nawozów, które można wprowadzać do obrotu na podstawie pozwoleń, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 4a ust. 1; w wykazie podaje się nazwę nawozu, imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres:
- 1) producenta — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) importera — w przypadku nawozu przywiezionego z terytorium państw trzecich,
 - 3) producenta lub innej osoby wprowadzającej nawóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
2. Wykaz nawozów jest publikowany na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa.”;
- 9) w art. 8:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Konfekcjonowanie nawozów może odbywać się tylko po uzyskaniu pisemnej zgody producenta nawozu i uzgodnieniu z nim rodzaju opakowań.”,
 - b) w ust. 2 w pkt 1:
— lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) numer pozwolenia w przypadku nawozów, o których mowa w art. 3 ust. 2 lub art. 4a ust. 1,”,

— lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres:

- producenta — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- importera — w przypadku nawozu przywiezionego z terytorium państw trzecich,
- producenta lub innej osoby wprowadzającej nawóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,”;

10) w art. 9 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowy zakres badań nawozów oraz wymagania dotyczące opinii, o których mowa w art. 4 ust. 3, umożliwiających stwierdzenie spełnienia warunków niezbędnych do wydania pozwolenia na wprowadzenie nawozu do obrotu,”;

11) w art. 10a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o odmowie przekazania Komisji Europejskiej i pozostałym państwom członkowskim Unii Europejskiej kopii wniosku, w przypadku gdy nawóz nie spełnia wymagań dla nowego typu nawozu określonych w przepisach Unii Europejskiej w sprawie nawozów.”;

12) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stosuje się wyłącznie nawozy, o których mowa w art. 3 ust. 1—3, art. 4a ust. 1 oraz w przepisach Unii Europejskiej w sprawie nawozów.”;

13)^{*)}

14) art. 20a otrzymuje brzmienie:

„Art. 20a. 1. Do zadań okręgowych stacji należy:

- 1) wykonywanie analiz gleb, roślin, płodów rolnych i leśnych,
- 2) doradztwo w sprawach nawożenia,
- 3) wykonywanie badań jakości nawozów,
- 4) wykonywanie ekspertyz i wydawanie opinii o zasobności gleb, składzie chemicznym roślin i nawozów oraz prawidłowym stosowaniu nawozów,

5) prowadzenie działalności szkoleniowej i informacyjnej w zakresie, o którym mowa w pkt 1—4,

6) tworzenie i prowadzenie bazy danych dotyczących zasobności gleb w azot i fosfor oraz zanieczyszczenia azotanami wód w profilu glebowym do 90 cm pod powierzchnią terenu,

7) wykonywanie innych zadań powierzonych przez Stację.

2. Okręgowe stacje wykonując zadania, o których mowa w ust. 1, pobierają opłaty za:

1) analizy fizyczne, fizykochemiczne i chemiczne:

a) gleb mineralnych oraz organicznych,

b) ziem i gleb ogrodniczych, podłoży ogrodniczych, pożywek i wody,

c) materiału roślinnego i pasz,

d) nawozów naturalnych, organicznych i organiczno-mineralnych oraz mineralnych,

e) ścieków i osadów ściekowych,

2) badania gleb dla potrzeb doradztwa nawozowego,

3) badania materiału roślinnego dla potrzeb doradztwa rolniczego,

4) prace terenowo-kartograficzne,

5) opracowywanie wyników przeprowadzonych analiz i badań,

6) działalność szkoleniową i informacyjną.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do zadań wykonywanych na potrzeby organów administracji rządowej.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 2, stanowią dochód budżetu państwa.

5. Do należności pieniężnych z tytułu opłat, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 2, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez okręgowe stacje, w tym rodzaj wykonanych czynności oraz ich praktyczność.”;

^{*)} Pominięto jako niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stosownie do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 września 2005 r. sygn. akt Kp 1/05 (M. P. Nr 56, poz. 770).

15) w art. 20e ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po przeprowadzeniu kontroli wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwany dalej „inspektorem”, może wydać decyzję w sprawie:

- 1) zakazu wprowadzenia do obrotu nawozów niespełniających wymagań jakościowych,
- 2) nakazu wycofania z obrotu nawozu niespełniającego wymagań jakościowych,
- 3) nakazu zniszczenia tego nawozu na koszt posiadacza — w przypadku nieprzydatności nawozu do stosowania w rolnictwie.”;

16) w art. 20g ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska wydaje decyzję o wstrzymaniu prowadzenia chowu lub hodowli, o których mowa w art. 11a ust. 1, w przypadku gdy podmiot prowadzący chów lub hodowlę nie posiada pozytywnie zaopiniowanego planu nawożenia.”;

17)**)

18) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Kto wprowadza do obrotu nawozy:

- 1) oznaczone znakiem „NAWÓZ WE”, niespełniające wymagań jakościowych określonych w przepisach Unii Europejskiej w sprawie nawozów,

- 2) niezgodnie z warunkami określonymi w art. 3 lub 4a

— jest obowiązany do wycofania ich z obrotu na własny koszt oraz do wniesienia na rachunek urzędu skarbowego, właściwego ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania osoby wprowadzającej nawóz do obrotu, opłaty sankcyjnej stanowiącej 100 % kwoty należnej za sprzedane nawozy, a w przypadku innej formy zbycia nawozów — 100 % wartości korzyści majątkowej uzyskanej za wprowadzone do obrotu nawozy.

2. Inspektor właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania osoby wprowadzającej nawóz do obrotu wydaje decyzję, w której stwierdza wprowadzenie do obrotu nawozu oznaczonego znakiem „NAWÓZ WE” niespełniającego wymagań jakościowych określonych w przepisach Unii Europejskiej w sprawie nawozów lub niezgodnie z warunkami określonymi w art. 3 lub 4a, oraz określa termin je-

go wycofania z obrotu, ilość wprowadzonego do obrotu nawozu oraz wysokość opłaty sankcyjnej, o której mowa w ust. 1.

3. W przypadku gdy wprowadzający nawóz do obrotu ma siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) wnosi opłatę sankcyjną, o której mowa w ust. 1, na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Sródmiście,

- 2) właściwy do wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest inspektor właściwy dla województwa mazowieckiego.”;

19) w art. 24:

a) w ust. 1:

— w pkt 4:

— — lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) instrukcji stosowania nawozu, w przypadku nawozów wymienionych w sekcjach E.1. i E.2. załącznika I do rozporządzenia, o którym mowa w art. 2 pkt 9,”,

— — lit. i otrzymuje brzmienie:

„i) nazwy nawozu, imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresu albo nazwy oraz siedziby i adresu producenta w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej w sprawie nawozów,”,

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) nie wyodrębnia od innych informacji zawartych na etykiecie lub opakowaniu albo w dokumentach towarzyszących, dołączonych do nawozu:

- a) informacji dotyczących nazwy handlowej nawozu, w przypadku jej nadania, imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresu albo nazwy oraz siedziby i adresu producenta w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej w sprawie nawozów,

- b) instrukcji stosowania i przechowywania nawozu,”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) konfekcjonuje je bez zgody producenta lub nie uzgadnia z nim rodzaju opakowań,”;

20) w art. 24a pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wbrew obowiązkowi nie wycofa nawozu wprowadzonego do obrotu,”.

Art. 2. Zezwolenia na wprowadzenie nawozu do obrotu wydane na podstawie dotychczasowych prze-

***) Pominięto jako niezgodny z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stosownie do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 września 2005 r. sygn. akt Kp 1/05 (M. P. Nr 56, poz. 770).

pisów stają się pozwoleniami na wprowadzenie nawozu do obrotu.

Art. 3. 1. Z dniem 1 czerwca 2005 r. tracą ważność pozwolenia na wprowadzenie nawozów do obrotu, wydane w okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 31 maja 2005 r., jeżeli wymagania jakościowe nawozów określone w tych pozwoleniach nie odpowiadają minimalnym wymaganiom jakościowym określonym na podstawie art. 9 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje decyzję, w której stwierdza utratę ważności pozwoleń, o których mowa w ust. 1.

3. Nawozy wprowadzone do obrotu na podstawie pozwoleń, o których mowa w ust. 1, mogą pozostać w obrocie do dnia 31 grudnia 2005 r.

4. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, nawóz z obrotu wycofuje:

- 1) producent — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) importer — w przypadku nawozu przywiezionego z terytorium państw trzecich;
- 3) producent lub inna osoba wprowadzająca nawóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — w przypadku nawozu wyprodukowanego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 4. Oznakowanie opakowań, etykiety i dokumenty towarzyszące, dołączone do nawozu, spełniające wymagania przepisów dotychczasowych, mogą być stosowane przez rok od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w zakresie wprowadzania do obrotu nawozów, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 6. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 7.***) Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Zgodnie z art. 122 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej podpisuję ustawę z pominięciem przepisów uznanych wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 września 2005 r. (M. P. Nr 56, poz. 770) za niezgodne z Konstytucją oraz z nowym brzmieniem art. 7 stosownie do tego wyroku.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

***) Treść przepisu ustalona stosownie do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 września 2005 r. sygn. akt Kp 1/05 (M. P. Nr 56, poz. 770).

2104

USTAWA

z dnia 30 czerwca 2005 r.

o finansach publicznych

DZIAŁ I

Zasady ogólne finansów publicznych

Rozdział 1

Podstawowe definicje

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady i sposoby zapewnienia jawności i przejrzystości finansów publicznych;
- 2) formy organizacyjno-prawne jednostek sektora finansów publicznych;
- 3) zasady planowania i dysponowania środkami publicznymi;
- 4) zasady kontroli finansowej i audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych;

- 5) zasady zarządzania państwowym długiem publicznym oraz procedury ostrożnościowe i sanacyjne wprowadzane w razie nadmiernego zadłużenia;
- 6) sposób finansowania deficytu i zasady operacji finansowych dokonywanych przez jednostki sektora finansów publicznych;
- 7) zakres projektowanych i uchwalanych budżetów opartych na dochodach publicznych;
- 8) zasady opracowywania projektów i uchwalania budżetów;
- 9) zasady i tryb wykonywania budżetów;
- 10) zasady i tryb gospodarowania środkami pochodzącymi z:
 - a) budżetu Unii Europejskiej,
 - b) innych źródeł zagranicznych niepodlegającymi zwrotowi.